

چند تن از یاران امام حسین (ع) در عاشورا

حبیب بن مظاهر

حبیب بن مظاهر از صحابه پیامبر اکرم (ص) و از خواص اصحاب امیرالمومنان (ع) به شمار می‌رفت. او جایگاه خاصی نزد حضرت ابی‌عبدا... داشت و بدین دلیل آن حضرت در روز عاشورا هنگام آراستن صفوف لشکر، حبیب را در طرف چپ اصحاب خود گماشت. او سخت به نبرد با دشمن پرداخت تا اینکه شخصی از بنی تمیم به نام بدیل بن صدیم، بر آن جناب حمله کرد و شمشیر بر سر مبارکش زد. در این زمان شخصی دیگر از بنی تمیم، با نیزه بر آن بزرگوار زد و او را به زمین افکند. حبیب خواست برخیزد که حصین بن تمیم سر مبارکش را از تن جدا کرد و او به فیض والای شهادت رسید.

انس بن حارث کاهلی

انس از بزرگان صحابه است که رسول خدا (ص) را درک کرده و حدیث آن حضرت را شنیده است. انس در روز عاشورا و در حالی که پیر مردی کهنسال بود از امام حسین (ع) اجازه میدان گرفت و عازم جهاد شد و پس از رجز خوانی به دشمن حمله کرد و هجده نفر را به خاک هلاکت انداخت و آن گاه خود شهید شد. نام او در زیارت ناحیه انس بن حارث وارد شده است: «السلام علی انس بن کاهل الاسدی»

حرّ بن یزید ریاحی

حرّ ریاحی از بزرگان، اشراف و از شخصیت‌های برجسته کوفه بود. به همین سبب عبید... بن زیاد او را به فرماندهی هزار نفر جنگجو منصوب ساخت تا مانع ورود امام حسین (ع) به کوفه شوند. حرّ پس از آنکه رحمت الهی شامل حالش شد و به سپاه امام حسین (ع) پیوست، همانند شیر غمناک بر دشمن حمله کرد. مدتی بدین نحو جنگید تا اینکه جماعتی از لشکر عمر سعد بر او حمله آوردند و شهیدش کردند. وقتی امام حسین (ع) به نزد او آمد در مرثیه‌اش این ابیات را خواند:

«چه مرد نیکی بود حرّ از دودمان ریاح، چه مرد نیکی بود حرّ به هنگام بارش نیزه‌ها، چه

مرد نیکی بود که حسین را خواند و به او پیوست و جان خودش را در طبق اخلاص گذاشت .
«

بُکیر بن حرّ بن یزید ریاحی

بکیر فرزند حرّ بن یزید ریاحی همراه با پدرش بر قوم ستمگر حمله کردند و با آنها جهاد نمودند . آن جوان سعادتمند پس از اجازه نبرد از امام حسین (ع) وارد کارزار شد و پس از مبارزه‌ای جانانه ، به درجه شهادت نایل آمد .

زُهِیر بن قین

زهیر ، مردی شریف ، شجاع ، دلاور ، نامدار ، بزرگ مرد و اهل کوفه بود . به دلیل سلحشوری و شجاعت وی حضرت امام حسین (ع) در روز عاشورا به هنگام آراستن صفوف ، زهیر بن قین را بر جناح راست لشکر گماشت . زهیر قبل از ظهر عاشورا از امام اجازه جهاد گرفته و عازم میدان شده و به همراه حرّ به لشکر دشمن حمله کردند و با شجاعت و رشادت به جنگ پرداختند . در این نبرد حرّ به شهادت رسید ولی زهیر دوباره خدمت امام رسید و همراه با سعید حنفی در برابر حضرت سیدالشهدا ایستادند و خود را هدف تیر و نیزه‌ها قرار دادند تا حضرت به همراه اصحاب ، نماز خویش را خواندند . پس از نماز که زهیر برای بار دوم عازم میدان جنگ شد پس از ساعتی مبارزه دلیرانه و به هلاکت رساندن عده‌ای از دشمنان به دست کثیر بن عبدا... شعبی و مهاجر بن اوس تمیمی به شهادت رسید .